Dosar nr. 4-3248/2023
4-23140359-12-4-02102023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 decembrie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Olga Bejenari
Grefier Melisa Gaidanov
Cu participarea:
Avocatului în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Natalia Pruteanu
În absența:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Mihaela Takeh
Victimei Marius Takeh
Agentului constatator al IP Centru a DP mun. Chișinău Tatiana Colesnic
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui **Takeh Mihaela, data nașterii *****, IDNP *****, domiciliat în *****,** pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional **Takeh Mihaela**, la 13 septembrie 2023, în perioada orelor 16:00-18:00 min., în*****, a agresat fizic copilul ***** în regiunea feselor cu o centură, unde conform raportului de constatare nr. *****din 19 septembrie 2023 i-au fost cauzate

echimoze la nivelul spatelui și regiunii lombare, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Acțiunile lui Takeh Mihaela, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78[1] din Codul contravențional potrivit căruia constituie contravenție *maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*.

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 937161 din 25 septembrie 2023, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiind distribuită judecătorului Olga Bejenari conform fişei de repartizare la 02 octombrie 2023.

În continuare, în şedinţă de judecată, *persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional Takeh Mihaela*, fiind citată legal la adresele de domiciliu indicate la dosar, despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale, prin citaţii scrise cu aviz de recepție recomandat, care au fost restituite cu menţiunea *„nereclamat”* și „*plec*at” *(f.d. 28-29, 38-39),* nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, manifestând așadar un vădit dezinteres în examinarea propriei cauze.

În ședința de judecată victima *****, fiind legal citat prin citație cu aviz de recepție recomandat *(f.d. 36-37, 40-41),* nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a comunicat cauzele neprezentării.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a lui Takeh Mihaela și *****, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestora, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Centru al DP mun. Chişinău, Colesnic Tatiana*, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică, la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a cauzei contravenţionale ***** *(f.d. 25),* nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator, iar astfel prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar agentul constatator, victima şi inclusiv persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, având inclusiv posibilitatea de a se interesa despre desfăşurarea cauzei expediate spre examinare în instanţa de judecată, informaţie care poate fi accesată şi din portalul oficial al instanţelor de judecată www.jc.instante.justice.md, cunoscut şi accesibil publicului.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 937161 din 25 septembrie 2023, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Centru al DP mun. Chişinău, Colesnic Tatiana, în sarcina lui Takeh Mihaela s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, pe faptul comiterii acţiunilor violente în privinţa fiului său minor *****.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de

colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 78^1–78^2, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la

contravenție cu seria şi nr. MAI05 937161 din 25 septembrie 2023, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu probele acumulate, precum şi confirmarea prin semnătură a înmânării copiei procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a faptului recunoaşterii vinovăţiei în rubricile corespunzătoare, fără a consemna anumite obiecţii.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor inclusiv cu ocazia citării sale legale în şedinţă de judecată.

În concordanţă cu cele expuse, instanţa precizează că dreptul la apărare nu este unul absolut şi în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricţia în cauză a privat inculpatul de un proces echitabil [*John Murray împotriva Regatului Unit (MC)*, § 63; *Brennan împotriva Regatului Unit*, § 45], iar în cazul în care acestuia i-au fost asigurate aceste garanţii până la examinarea cauzei în fond, în faţa unui tribunal, instanţa consideră că nu i-au fost aduse repercusiuni grave în drepturile esenţiale ale lui Takeh Mihaela.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de

contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că Takeh Mihaela este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 937161 din 25 septembrie 2023 (f.d.4); - raport din 18 septembrie 2023*, prin care s-a consemnat sesizarea privind agresarea minorului ***** de către mama sa *(f.d.5)*; - *îndreptare către Centrul de medicină medico-legală* în vederea dispunerii examinării medicale a lui ***** *(f.d. 6, 20); - informație 112 din 16 septembrie 2023 (f.d. 7); -proces-verbal de constatare din 16 septembrie 2023,* prin care au fost consemnate declarațiile lui Takeh Mihaela *(f.d. 8); - proces-verbal de audiere a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional,* potrivit căruia Takeh Mihaela a declarat că vina nu o recunoaște *(f.d. 9); - proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor*

*din 16 septembrie 2023 (f.d. 10, 11); - ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza contravențională din 16 septembrie 2023 (f.d. 12); - proces-verbal cu privire la contravenție (copie) întocmit în privința lui Takeh Mihaela la 16 septembrie 2023, în baza art. 63 alin. (2) din Codul contravențional (f.d. 13); - act de predare-primire a copilului ***** (f.d. 14); - raport de consemnare a celor constatate din 16 septembrie 2023 (f.d. 15); - proces-verbal privind actele de constatare din 25 septembrie 2023,* potrivit căruia au fost consemnate declarațiile lui Takeh Mihaela, care a declarat că la 13 septembrie 2023, în jurul orelor 16:00-18:00 și-a lovit fiul cu centura în apartament, din motiv că la aceiași dată niște persoane i-au comunicat că ***** cu puțin timp înainte le-a cerut iște bani în stradă. Fapta o recunoaște dar nu l-a lovit cu intenție rea, dar cu gândul să-l educe *(f.d. 16); - fișă de sesizare (f.d. 17); - raport de constatare nr. *****din 19 septembrie 2023,* potrivit căruia a fost formulată concluzia că la examinarea medico-legală a persoanei pe nume ***** s-au constatat echimoze la nivelul spatelui și regiunii lombare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății *(f.d. 18-19); - dispozițiile Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru (f.d. 21-22).*

Instanța statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, în argumentarea căruia acumulat suficiente probe care susţin acuzaţiile formulate, inclusiv în mod decisiv.

Respectiv, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, la acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău, Colesnic Tatiana nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, susţinute prin declaraţiile inclusiv ale făptuitorului, care a relatat

şi a confirmat fapta prin care l-a lovit pe fiul său minor *****, semnând inclusiv pentru recunoaşterea vinei în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi nu a prezentat obiecţii faţă de învinuirile aduse.

De altfel, consecutivitatea evenimentelor se mai confirmă prin concluziile expertului judiciar medico-legal, care a stabilit prin raportul de constatare echimoze la nivelul spatelui și regiunii lombare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, întrunind astfel semnele obiective ale faptei prejudiciabile incriminate conform art. 78^1 din Codul contravenţional.

Astfel instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78^1 din Codul contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

În aceieaşi accepţie, instanţa notează că potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care la în conformitate cu pct. 74 din acelaşi Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă.

În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiaşi Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigaţii suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

La caz, instanța de judecată mai reține că, *obiectul juridic principal* al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78^1 din Codul contravențional îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78^1 din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravențional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub

forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

De asemenea, instanţa statuează cu privire la respectarea vieții private, că Curtea Europeană într-adevăr a menționat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman împotriva Regatului Unit*, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, *Đorđević împotriva Croației*, 24 iulie 2012, §§ 141-143; *M.G. v. Turcia*, 22 martie 2016, §§ 77, 78).

În acest context, eșecul statului de a-și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza *M.C. împotriva Bulgariei*, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de procedură, dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-şi onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale).

Aşadar, prin acţiunile sale, făptuitorul în mod evident a neglijat prevederile art. 4 alin. (1) şi 6 din Legea nr. 358 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, potrivit cărora dreptul copilului la viaţă şi la inviolabilitatea fizică şi psihică este garantat, iar Statul ocroteşte inviolabilitatea persoanei copilului, protejându-l de orice formă de exploatare, discriminare, violenţă fizică şi psihică, neadmiţând comportarea plină de cruzime, grosolană, dispreţuitoare, insultele şi maltratările faţă de el, inclusiv din partea *părinţilor* sau persoanelor subrogatorii legale, rudelor.

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu material* sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin *lovire*, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

La fel, prin *victimă-copil* se consideră *o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani*, care a fost supusă sau a fost martoră la acte de violență în familie.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și

dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78[1] din Codul contravenţional.

Instanța mai reflectă că, persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, neglijată de acesta, iar în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță în coroborare cu declaraţiile participanţilor şi prin urmare instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Takeh Mihaela pe semnele contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără recomandarea agentului cu privire la sancţiunea aplicabilă, însă în şedinţă de judecată, făptuitorul nu s-a prezentat pentru a se expune în privinţa sancțiunii contravenționale.

Aşadar, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 41 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 78[1] din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă

să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1], pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Takeh Mihaela, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și îi va aplica lui Takeh Mihaela o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 de ore.

În sensul acestei sancțiuni, instanţa mai motivează prin prisma lipsei circumstanțelor atenuante și agravante, în lipsa unor obiecţii din partea victimei, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus mai aproape de limita minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional, având în vedere și faptul că nu se atestă comiterea anterioară a altor contravenții, potrivit materialelor dosarului.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit. c), 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovată **Takeh Mihaela** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și i se aplică o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci şi cinci) de ore.

Controlul asupra comportării și executării de către Takeh Mihaela a sancțiunii stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Copia hotărârii se remite spre informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Olga BEJENARI**